

Kohtulahendite kogumik

Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku määrus

22. november 2018*

Apellatsioonkaebus – Ajutisi meetmeid käsitlev määrus – Riigiabi – Hispaania ametiasutuste poolt teatud jalgpalliklubidele antud abi – Avalik-õigusliku üksuse antud garantii seoses laenudega Valencia autonoomse piirkonna kolmele jalgpalliklubile – Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks – Tagasinõudmise korraldus – Kohaldamise peatamine – Kiireloomulisus – Põhjendamine – Kaitseõigused

Kohtuasjas C-334/18 P(R),

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 57 teise lõigu alusel 22. mail 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Hércules Club de Fútbol SAD, asukoht Alicante (Hispaania), esindajad: *abogado* Y. Martínez Mata ja *abogado* S. Rating,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: B. Stromsky, G. Luengo ja P. Němečková,

kostja esimeses kohtuastmes,

Hispaania Kuningriik

menetluse astuja esimeses kohtuastmes,

AJUTISTE MEETMETE KOHALDAMISE ÜLE OTSUSTAV KOHTUNIK

olles ära kuulanud kohtujurist G. Hogani,

on teinud järgmise

määruse

- 1 Hércules Club de Fútbol SAD (edaspidi „Hércules CF“) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu presidendi 22. märtsi 2018. aasta kohtumääruse Hércules Club de Fútbol vs. komisjon (T-766/16 R, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2018:170), millega jäeti rahuldamata tema taotlus peatada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsuse (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12; edaspidi „vaidlusalune otsus“), kohaldamine.

Vaidluse taust

- 2 Hageja, Hércules CF, on professionaalne jalgpalliklubi, mis asutati 1922. aastal ja mis tegutseb Hispaania jalgpalliliiga B divisjonis.
- 3 2012. ja 2013. aastal teavitati komisjoni oletatavast riigiabist, mida Generalitat Valenciana oli andnud pangalaenude garantii vormis Valencia autonoomse piirkonna kolmele jalgpalliklubile, sh Hércules CF-le.
- 4 4. juulil 2016 võttis komisjon vastu vaidlusaluse otsuse. Nimetatud otsuses tuvastas komisjon sisuliselt artiklis 1, et Hispaania Kuningriik oli õigusvastaselt andnud siseturuga kokkusobimatut riigiabi eelkõige Fundación Hércules Club de Fútbolile (edaspidi „Fundación Hércules“), summas 6 143 000 eurot riigigarantii alusel, mille andis Instituto Valenciano de Finanzas, mis on Generalitat Valenciana finantseerimisasutus, et katta Fundación Hérculesile antud laenu Hércules CF aktsiate ostmiseks viimase kapitali suurendamise käigus. Vaidlusaluse otsuse artiklites 2–4 kohustas komisjon Hispaania Kuningriiki nõudma kõnealune riigiabi viivitamatult ja tõhusalt tagasi Hércules CF-ilt, sh intressid alates kuupäevast, kui abi anti tema käsutusse, ja edastada komisjonile teave selle otsuse rakendamise kohta.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

- 5 Apellant esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. novembril 2016.
- 6 Üldkohtu kantseleisse samal kuupäeval saabunud eraldi dokumendis esitas apellant ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, et peatataks vaidlusaluse otsuse artikli 2 kohaldamine osas, kus komisjon kohustab riigiabi temalt tagasi nõudma.
- 7 9. novembril 2016 esitas Üldkohtu president apellandile küsimused kirjalikult vastamiseks; apellant vastas samal päeval.
- 8 Kooskõlas Üldkohtu kodukorra artikli 157 lõikega 2 otsustas Üldkohtu president 11. novembri 2016. aasta määrusega ajutiselt lubada kohaldamise peatamise kuni ajutiste meetmete kohaldamise menetlust lõpetava kohtumääruse tegemiseni.
- 9 11. detsembril 2017 palus Üldkohtu president apellandil „esitada ajakohane teave oma finantsolukorra kohta, mida kinnitavad asjasse puutuvad dokumendid, sealhulgas auditeeritud finantsaruanne, ning mis tahes muud tüüpi ajakohane teave, mis puudutab pärast ajutiste meetmete kohaldamise taotluse esitamist toimunud muutusi“. Apellant täitis selle taotluse 21. detsembril 2017. 18. jaanuaril 2018 võttis komisjon seisukoha apellandi esitatud vastuste kohta.
- 10 22. märtsil 2018 andis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse, millega ta jättis rahuldamata ajutiste meetmete kohaldamise taotluse.
- 11 Selleks analüüsis Üldkohtu president kõigepealt, kas kiireloomulisust puudutav tingimus on täidetud. Sellega seoses märkis ta vaidlustatud kohtumääruse punktis 33 eeskätt, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu akti kohaldamise peatamise taotluse korral ajutise meetme andmine põhjendatud üksnes siis, kui kõnealune akt on väidetava tõsise ja korvamatu kahju määrav põhjus.

Nimetatud kohtumääruse punktis 35 lisas ta, et kui viidatud kahju on rahalist laadi, on taotletud meetmed põhjendatud, kui ilmneb, et ilma nende meetmeteta oleks neid taotlenud pool olukorras, mis võib ohtu seada tema finantselujõulisuse enne, kui sisulist menetlust lõpetav kohtuotsus on tehtud, või et tema turuosasid muudetakse märgatavalt, võttes eelkõige arvesse tema ettevõtja suurust ja käivet ning olenevalt olukorrast ka selle kontserni omadusi, millesse ta kuulub.

- 12 Vaidlustatud kohtumääruse punktist 41 ilmneb, et taotletud kohaldamise peatamise kiireloomulisuse tõendamiseks märkis apellant esiteks, et kõnealuste summade tagasinõudmine seaks ohtu tema finantselujõulisuse, viies tema likvideerimiseni, ja teiseks, et tema likvideerimisel oleksid mitterahalised tagajärjed, kuna ta ei saaks enam osaleda spordivõistlustel; sellel aga oleks negatiivsed mõjud nii võistluste korraldajatele kui ka osalevatele klubidele, ning et tema kadumine tooks kaasa sotsiaalseid konflikte ja majanduskahju piirkonnas.
- 13 Sellega seoses märkis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 42, et apellandi viidatud kahju oli rahaline kahju.
- 14 Pärast apellandi esitatud tõendite analüüsi leidis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 48–53 sisuliselt, et apellandi esitatud puudulikke andmeid arvestades ei saanud ta hinnata, kas kiireloomulisuse hindamise huvides võis ta piirduda üksnes apellandi olukorra hindamisega eraldi, või pidi ta arvesse võtma kolmandate isikute või tema aktsionäride võimalikke sissemakseid. Üldkohtu president järeldas niisiis, et kuna hageja ei ole esitanud oma finantsolukorrast usaldusväärset ja kõikehõlmavat pilti, siis ei saanud ta järeldada, et esineb risk tema finantselujõulisusele.
- 15 Üldkohtu president jättis seetõttu apellandi ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata ja tunnistas kehtetuks oma 11. novembri 2016. aasta kohtumääruse.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

- 16 Apellatsioonkaebuses palub apellant sisuliselt Euroopa Kohtul:
 - tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
 - peatada vaidlusaluse otsuse kohaldamine;
 - teha kohaldamise peatamise määrus ilma teist poolt ära kuulamata vastavalt Euroopa Kohtu kohtukorra artikli 160 lõikele 7, ja
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 17 Eraldi dokumendiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 27. juunil 2018, esitas apellant ajutiste meetmete kohaldamise taotluse.
- 18 Kuna Euroopa Kohtu asepresidendil ja esimese koja presidendil oli takistus, siis määrati 4. juunil 2018 Euroopa Kohtu teise koja president täitma ajutisi meetmeid kohaldava kohtuniku ülesandeid vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 13.
- 19 Vastuses apellatsioonkaebusele, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 20. juunil 2018, palub komisjon:
 - jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - jätta apellatsioonkaebus põhjendamatus tõttu rahuldamata;

- jätta rahuldamata vaidlusaluse otsuse kohaldamise peatamise taotlus ettevaatusabinõuna, sealhulgas taotlus täitmine peatada ilma teist poolt ära kuulamata, ja
 - mõista kohtukulud välja apellandilt.
- 20 Euroopa Kohtu teise koja presidendi 5. juuli 2018. aasta kohtumäärusega *Hércules Club de Fútbol vs. komisjon (C-334/18 P(R)–R*, ei avaldata, EU:C:2018:548), mis Euroopa Kohtu kodukorra artikli 160 lõike 7 kohaselt tehti ilma teist poolt ära kuulamata, peatati vaidlusaluse otsuse kohaldamine kuni kohtumääruse tegemiseni, mis tehakse kõige varem ajutiste meetmete kohaldamise menetluse lõpus tehtava lahendi ja käesoleva apellatsioonkaebuse kohta tehtava lahendi vahel.

Taotlus määrata ilma teist poolt ära kuulamata vaidlusaluse otsuse kohaldamise peatamine

- 21 Apellatsioonkaebuses palub apellant, et ilma teist poolt ära kuulamata määrataks vaidlusaluse otsuse kohaldamise peatamine.
- 22 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 160 lõike 4 kohaselt tuleb selline taotlus esitada eraldi dokumendina, siinses asjas esitati selline dokument ülejäänud osas Euroopa Kohtu kantseleile, nagu märgiti käesoleva kohtumääruse punktis 17.
- 23 Sellest tuleneb, et kuivõrd nimetatud taotlus esitati apellatsioonkaebuse osana, siis on see vastuvõetamatu (vt selle kohta 21. jaanuari 1965. aasta kohtuotsus *Merlini vs. Ülemamet*, 108/63, EU:C:1965:4, lk 12, ja 17. juuni 1965. aasta kohtuotsus *Itaalia vs. komisjon*, 32/64, EU:C:1965:61, lk 484, ja Euroopa Kohtu asepresidendi 16. juuni 2016. aasta kohtumäärus *ICA Laboratories jt vs. komisjon*, C-170/16 P(R), ei avaldata, EU:C:2016:462, punktid 21–24).

Apellatsioonkaebus

Vastuvõetavus

- 24 Komisjon vaidleb vastu apellatsioonkaebuse vastuvõetavusele, kuna selles soovitakse üksnes uut hinnangut Üldkohtus tuvastatud faktidele.
- 25 Sellega seoses tuleb märkida, et oma esimese väitega märgib apellant sisuliselt, et Üldkohtu president on ekslikult eeldanud esiteks, et ettevõtja finantsolukorra hindamiseks tuleb arvesse võtta kolmandate isikute või vähemusaktsionäride oletuslikke tasuta sissemaksid, ja teiseks, et selliste isikute sissemaksed oleks siinses asjas võinud ulatuda selle summani, mida tagasinõudmise korralduses käsitleti.
- 26 Selle väitega soovitakse sisuliselt kahtluse alla seada seda, kas on piisavalt põhjendatud vaidlustatud kohtumääruse punktis 49 esitatud järeldus, mille kohaselt apellandile võib olla kättesaadav kolmanda isiku sissemaks, et täita finantskohustused, mis tulenevad tagasinõudmise korraldusest.
- 27 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et küsimus, kas Üldkohtu presidendi kohtumääruse põhjendus on ebapiisav, kujutab endast õigusküsimust, mida võib sellisena apellatsioonkaebuse raames tõstatada (vt selle kohta 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus *Siemens jt vs. komisjon*, C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:866, punkt 67).
- 28 Teise väitega märgib apellant, et Üldkohtu president eiras kaitseõigusi, kui ta tugines järelduses, et apellant ei ole esitanud oma finantsolukorrast usaldusväärset ja kõikehõlmavat pilti, apellandi aktsionäride koosseisu väidetavale muudatusele, millele Üldkohtus toimivas menetluses kordagi ei viidatud.

- 29 Kaitseõiguste väidetav eiramine Üldkohtus on aga õigusküsimus, mis on apellatsioonistmes vastuvõetav (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus *Marchiani vs. parlament*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, punkt 38).
- 30 Sellest tulenevalt on apellatsioonkaebus vastuvõetav.

Sisulised küsimused

- 31 Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet.

Esimene väide

- 32 Esimese väitega, mis on suunatud vaidlustatud kohtumääruse punkti 49 vastu, heidab apellant Üldkohtu presidendile ette, et viimane tugines topelteeldusele, kui ta järeldas, et apellandi esitatud teave ei olnud täielik ega usaldusväärne. Nimelt oli Üldkohtu president ekslikult eeldanud, et ettevõtja finantsolukorra hindamiseks tuleb arvesse võtta kolmandate isikute või vähemusaktsionäride tasuta panuseid, ning järeldada niisiis, et isikud, kes on valmis andma tagasihoidlikke vahendeid ettevõtjale, kontrollivad seda või kuuluvad samasse kontserni. Teiseks väidab apellant, et isegi kui sellises eelduses ei oleks õigusnormi rikutud, siis piirdus Üldkohtu president ekslikult eeldusega, et selliste isikute sissemaksed võisid ulatuda summani, mida käsitleti tagasinõudmise korralduses.
- 33 Komisjon vaidleb apellandi argumentidele vastu. Ta leiab, et Üldkohus võttis apellandi varalise olukorra hindamiseks põhjendatult arvesse kõiki vahendeid, mis kuuluvad kontsernile, kuhu apellant kuulub. See on eelkõige nii jalgpalliklubi puhul, mille aktsionäridel kui ka liikmetel ja toetajatel on huvi, et klubi jätkaks oma sportlikku tegevust.
- 34 Vaidlustatud kohtumääruses meenutas Üldkohtu president eelkõige punktis 28, et ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik võib kohaldamise peatamist ja muid ajutisi meetmeid määrata juhul, kui on tõendatud, et nende kohaldamine on esmapilgul õigustatud (*fumus boni juris*), ja et nad on kiireloomulised, see tähendab, et vältimaks tõsist ja korvamatut kahju selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendi tegemist; ja teiseks, et need tingimused on kumuleeruvad, mis tähendab, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlused tuleb jätta rahuldamata nii pea, kui üks tingimustest ei ole täidetud. Ta rõhutas ka vaidlustatud kohtumääruse punktis 38, et ajutisi meetmeid kohaldaval kohtunikul peab olema konkreetne ja täpne teave, mida kinnitavad üksikasjalikud ja tõendatud dokumendid, mis näitavad ajutisi meetmeid taotleva poole olukorda ja võimaldavad hinnata tagajärgi, mis tõenäoliselt järgnevad, kui taotletud meetmeid ei määrata, mis tähendab põhimõtteliselt, et eriti kui see pool viitab finantskahju tekkimisele, peab ta esitama põhjenduseks tõendid, mis näitavad usaldusväärset ja kõikehõlmavat pilti tema finantsolukorrast.
- 35 Üldkohtu president hindas seejärel, kas kiireloomulisust puudutav tingimus on täidetud.
- 36 Sellega seoses tuletas ta vaidlustatud kohtumääruse punktides 44–47 meelde, et äriühingu varalise olukorra ja eelkõige tema finantselujõulisuse hindamiseks tuleb arvesse võtta selle äriühingute kontserni laadi, kuhu ta oma aktsionäride kaudu kuulub, ja eelkõige vahendeid, mis sellel kontsernil tervikuna on, mis võib viia ajutisi meetmeid kohaldava kohtuniku järelduseni, et kiireloomulisuse tingimus ei ole täidetud, vaatamata taotluse esitanud äriühingu ootuspärasele maksejõuetusele individuaalses plaanis. Ta rõhutas niisiis, et väidetud kahju tõsist laadi tuleb hinnata kontserni tasandil, mis koosneb teda kontrollivatest või tema liikmeks olevatest füüsilistest ja juriidilistest isikutest, kusjuures asjaomase äriühingu ja nende isikute huvide kokkulangemine põhjendab seda, et selle äriühingu huvi oma tegevust jätkata ei hinnata eraldiseisvalt huvist, mis on tema jätkumise suhtes

nendel, kes kontrollivad teda või kuuluvad samasse kontserni. Ta lisas, et seda kohtupraktikat kohaldatakse mitte üksnes juriidilistele isikutele, vaid ka asjaomast äriühingut kontrollivatele füüsilistele isikutele.

37 Mis puudutab nimetatud kohtupraktika kohaldamist apellandi varalisele olukorrale, siis märkis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 48 ja 49 järgmist:

„48 Esiteks ilmneb [apellandi] 21. detsembri 2017. aasta vastusest, et ta investeeris „kvaliteetsetesse mängijatesse“, kelle palk ületas tema sissetuleku, ja et „[apellandi] president võttis ametlikult 21. septembril 2017 kohustuste Comisión Delegada de la Liga de Fútbol Profesional'i ees katta registreeritud puudujääk üksikisikute sissemaksetega“.

49 Sellest tuleneb, et [apellandil] on kolmanda isiku sissemakse, et täita kohustusi, mis ületavad tema oma majanduslikud vahendid. See asjaolu tekitab tingimata küsimusi seoses sellega, kas ja mis ulatuses võib [apellant] sellist sissemakset kasutada, et tasuda summa, mida nõuab [Instituto Valenciano de Finanzas] [vaidlusaluse] otsuse täitmise alusel. Siiski ei ole [apellant] selle kohta teavet esitanud.“

38 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktikast lähtuvalt peavad Üldkohtu otsused olema piisavalt põhjendatud, et Euroopa Kohus saaks teostada nende üle kohtulikku kontrolli. Siinkohal piisab, kui arutluskäik on selge ja arusaadav ning ka sellega toetatava järelduse põhjendamiseks sobiv (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 18. oktoobri 2002. aasta kohtumäärus komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, punkt 56, ja Euroopa Kohtu asepresidendi 19. detsembri 2013. aasta kohtumäärus komisjon vs. Saksamaa, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, punkt 66)

39 Seoses sellega selgub Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et Üldkohtul lasuvast põhjendamiskohustusest ei tulene viimasele kohustust esitada ammendav ning üksikasjalik ülevaade menetluspoolte kõikidest arutluskäikudest, ja et seega võivad Üldkohtu põhjendused olla tuletatavad tingimusel, et see võimaldab huvitatud isikutel teada saada põhjused, mille tõttu Üldkohus nende argumentidega ei nõustunud, ning anda Euroopa Kohtu käsutusse tema kontrolli teostamiseks piisavad asjaolud (Euroopa Kohtu asepresidendi 14. juuni 2016. aasta kohtumäärus Chemtura Netherlands vs. EFSA, C-134/16 P(R), ei avaldata, EU:C:2016:442, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika)

40 Nagu märkis apellant, siis ilmneb siinses asjas vaidlustatud kohtumääruse punktist 48, et ta teatas oma 21. detsembri 2017. aasta seisukohtades Üldkohtu presidendile (vastusena käesoleva kohtuotsuse punktis 9 mainitud kutsele), et tema president oli võtnud seoses asjaoluga, et teatud mängijate palgasumma ületas apellandi tulud, kohustuse katta sellega seoses tekkinud puudujääk individuaalsete sissemaksetega.

41 Ehkki, nagu Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 49 ka sisuliselt märkis, annab apellandi presidendi selline deklaratsioon tunnistust asjaolust, et viimasele võivad olla piiratud ulatuses kättesaadavad üksikisikute sissemaksed, et reageerida kassapuudujääkidele, millele on nimetatud deklaratsioonis viidatud, ei võimalda see iseenesest ja muude sellekohaste põhjenduste puudumisel järeldada apellandi varalise olukorra hindamise tarvis, et neid sissemaksid tuleb vastavalt kohtupraktikale, mida Üldkohtu president mainis vaidlustatud kohtumääruse punktides 44–47 ja mida on käesoleva kohtumääruse punktis 36 meenutatud, lugeda pärinevaks sellelt ettevõtjate kontsernilt, millega hageja on oma aktsionäride kaudu seotud; kusjuures Üldkohtu president rõhutas otsesõnu sellega seoses, et tegu on „kolmandate isikute“ sissemaksetega.

- 42 Pealegi, nagu apellant põhjendatult märkis, ei võimalda selline deklaratsioon iseenesest ja muude sellekohaste põhjenduste puudumisel põhjendada järeldust, et need individuaalsed sissemaksed, mis on piiratud kassapuudujäägiga, mis oli põhjustatud Hispaania jalgpalliliiga teises B divisjonis tegutseva klubi sportlastest personali palkade maksmisest, suudaksid ulatuda summani, mida käsitletakse kõnealusel tagasinõudmise korralduses.
- 43 Seetõttu tuleb leida, et vaidlustatud kohtumääruse sellekohane põhjendus on ebapiisav.
- 44 Järelikult on apellatsioonkaebuse esimene väide põhjendatud.

Teine väide

- 45 Teises väites, mis on esitatud vaidlustatud kohtumääruse punkti 50 vastu, märgib apellant, et Üldkohtu president rikkus kaitseõigusi, tuginedes oma järeldustes apellandi aktsionäride koosseisu väidetavate muudatuste kohta andmetele, mis ei ole esitatud Üldkohtu toimikus ja mille asjasse puutuvuse kohta ei ole pooli ära kuulatud.
- 46 Komisjon vaidleb apellandi argumentidele vastu. Vaidlust ei ole selles, et apellant ei teatanud Üldkohtu presidendile oma aktsionäride koosseisus toimunud muudatusest. Selle asjaolu arvessevõtmine apellandi finantselujõulisuse hindamisel on seetõttu tähtsusetu.
- 47 Võistlevuse põhimõte kuulub kaitseõiguste hulka. Seda kohaldatakse igas menetluses, mille tulemusel võib liidu institutsioon teha otsuse, mis mõjutab tuntaval määral isiku huve. Liidu kohtud valvavad, et võistlevuse põhimõtet seal toimuvates menetlustes järgitaks ja et nad ise seda järgiksid (2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punktid 50 ja 51 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Nii on Euroopa Kohus juba järeldanud, et õiguse ühte üldpõhimõtet rikutaks, kui kohtuotsus põhineks asjaoludel ja dokumentidel, mille kohta pooled või üks nendest ei saanud seisukohta võtta (vt selle kohta 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Mis puudutab siinses asjas seda, et Üldkohtu president võttis arvesse apellandi aktsionäride koosseisu võimalikku muutust, siis on vaidlustatud kohtumääruse punktides 50–52 märgitud järgmist:

„50 Teisest küljest näib, et [apellandi] aktsionäride koosseisus toimunud muudatused leidsid aset enne [apellandi] 21. detsembri 2017. aasta vastust. Vaatamata Üldkohtu presidendi 11. detsembril 2017 võetud menetlust korraldavale meetmele, mille kohaselt [apellant] pidi esitama „mis tahes muu asjasse puutuva teabe muudatuste kohta, mis olid aset leidnud pärast ajutiste meetmete kohaldamise taotluse esitamist“, ei esitanud [apellant] mingit teavet selle toiminguga kohta.

51 Selline teave oli seda olulisem, kuna [apellant] tundis [vaidlustatud kohtumääruse] punktides 44–47 viidatud kohtupraktikat ja kuna tema ajutiste meetmete kohaldamise taotluse punktist 73 ilmneb, et [ta] kinnitas, et see ei ole tema puhul asjasse puutuv, kuna puudub „enamusaktsionär, kellele võiks kohaldada kohtupraktikat, mis puudutab kolmandate isikute poole pöördumist, mis võib kiireloomulisust kahtluse alla seada“. Sellega seoses täpsustas [apellant] oma ajutiste meetmete kohaldamise taotluses, et tema aktsionäride praegusest loetelust nähtub, et „peamine aktsionär on endiselt Fundación Hércules, kelle vahendite puudumist komisjon on kinnitanud“.

- 52 Arvestades neil asjaoludel [apellandi] esitatud ebapiisavat teavet, ei saa Üldkohtu president hinnata, kas kiireloomulisuse hindamise huvides võib ta piirduda [apellandi] olukorra hindamisega eraldi võetult või peab ta arvesse võtma aktsionäride võimalikku sissemakset, mis [apellandi] kasuks võidakse teha.“
- 50 Sellega seoses ilmneb vaidlustatud kohtumääruse punktist 50 ja eelkõige väljendi „näib“ kasutamisest, et Üldkohtu president tugines järelduses apellandi aktsionäride koosseisu võimaliku muutuse kohta tõenditele, mis ei olnud Üldkohtu toimikus, kusjuures komisjon märkis selle kohta vastuses apellatsioonkaebusele, et seda muudatust aktsionäride koosseisus oli „mainitud tolle hetke ajakirjanduses“.
- 51 Lisaks ei ole vaidlust selles, et vaatamata sellele, et need asjaolud olid aluseks Üldkohtu presidendi järeldusele, et apellant ei olnud esitanud usaldusväärset ja kõikehõlmavat pilti oma finantsolukorrast, ei olnud pooltel võimalust võtta seisukoht nende tõendite tõelevastavuse ja asjasse puutuvuse kohta, rikkudes nii võistlevuse põhimõtet.
- 52 Järelikult on apellatsioonkaebuse teine väide põhjendatud.
- 53 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vaidlustatud kohtumäärus tühistada.

Kohaldamise peatamise taotlus

- 54 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus, kui ta tühistab Üldkohtu otsuse, teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks. Seda sätet kohaldatakse ka apellatsioonkaebustele, mis on esitatud selle põhikirja artikli 57 teise lõigu alusel (Euroopa Kohtu asepresidendi 23. aprilli 2015. aasta kohtumäärus komisjon vs. Vanbreda Risk & Benefits, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, punkt 59, ja Euroopa Kohtu asepresidendi 18. oktoobri 2016. aasta kohtumäärus EMA vs. Pari Pharma, C-406/16 P(R), ei avaldata, EU:C:2016:775, punkt 49).
- 55 Kuna menetlusstaadium ei luba asjas kohtuotsust teha, siis suunatakse kohtuasi tagasi Üldkohtule vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 61.

Esitatud põhjendustest lähtudes ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu presidendi 22. märts 2018. aasta kohtumäärus Hércules Club de Fútbol vs. komisjon (T-766/16 R, ei avaldata, EU:T:2018:170).**
- 2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**
- 3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad